

onderwerp. In 1970 wijdde hij er een boek aan, *Rhétorique et littérature*, juist op het moment dat het thema ook elders de aandacht begon te trekken. Internationaal maakte deze studie grote opgang.⁴¹⁴ Ook enkele economen publiceerden bij voorkeur voor de internationale markt, met name Nijkamp en zijn vakgroep regionale economie.⁴¹⁵ Zo moest wetenschap het toch vooral hebben van de individuele klasse. Ook Van Nes en zijn medebestuurders begrepen dat. Ze vierden in 1970 Levers intrede in de Akademie met de aanbidding van een bloemstuk.⁴¹⁶ De benoeming van drie akademieleden uit de letterenfaculteit kreeg in 1978 plaats in de jaarrede.⁴¹⁷ In 1976 ontving Lever samen met J. Joosse een substantiële ZWO-subsidie voor een 'geïntegreerd onderzoek naar een neuro-endocrien model systeem'. Gelijktijdig werd aan H. Linnemann en J. de Hoogh in samenwerking met het departement van landbouw een subsidie toegekend voor onderzoek naar de wereldvoedselvoorziening. Het was voor het eerst in de geschiedenis, dat de Vrije Universiteit twee grote subsidies binnenhaalde.⁴¹⁸ Landelijk was zij daarmee op onderzoeksgebied in kaart gebracht.

Nieuwe studierichtingen die in deze jaren van start gingen konden natuurlijk nog niet meteen een grote oogst binnenhalen. Volledig nieuw, ook landelijk gezien, was de interfaculteit voor lichamelijke opvoeding, in 1970 begonnen. Haar vruchtbare tijden moesten nog komen. Ook de informatica bevond zich in het voorbereidende stadium. In 1970 kwam in samenwerking met de Universiteit van Amsterdam de Stichting Akademisch Rekencentrum Amsterdam (SARA) tot stand, met de VU-hoogleraren R. van Wageningen als voorzitter van de commissie apparatuur, en J. Nathans als voorzitter van de commissie organisatie. Dat C.A. Doets voorzitter was van de commissie bouw spreekt zo vanzelf, dat het nauwelijks gezegd behoeft te worden.⁴¹⁹ R.P. van de Riet werd de eerste hoogleraar in het nieuwe vak. Hij begreep heel goed welke betekenis het spoedig zou krijgen. 'In de naaste toekomst zal het wel zo zijn, dat iemand die afstudeert moeilijk meer een baan zal krijgen, als hij niets weet van informatica.'⁴²⁰ Die voorspelling is glorieus bevestigd, ook voor een lager opleidingsniveau dan dat van de universiteit.

Een bloeitijd voor het onderzoek zijn de jaren zeventig overigens niet geweest. Nagenoeg alle faculteiten waren onderbezet, de onderwijslast was bij het groeiend studentental zwaarder dan ooit, en de bestuursstructuur was eerder een belemmering dan een voorwaarde voor goede taakvervulling. Toen in 1972 in het College van Decanen punten als ZWO en internationale samenwerking met de Verenigde Staten op de agenda stonden was dat 'voor een aantal decanen aanleiding van enige geïrriteerdheid blijk te geven'. Kansen boden zich genoeg aan, meenden ze, maar de tijd voor zelfs het meest primaire onderzoek ontbrak.⁴²¹ De jaren zeventig waren nu eenmaal niet 'een periode van stabiele kaders die de noodzakelijke voorwaarden zouden moeten scheppen voor de optimale ontwikkeling van wel gefundeerd eigen beleid'. Dat constateerde Van de Fliert voor de geologie.⁴²² Het zou als motto voor de hele universiteit kunnen gelden.

Als we tot slot van deze paragraaf de bibliotheek nog eens in ogenschouw nemen, dan hebben wij het aangenaamste voor het laatst bewaard. Hier is geen sprake van een toon-